insignia maiestatis Vishnuis. संक्रान्त = प्रतिबद्ध D. = मिलित A. praedicatum est imaginum, quae in speculo quasi comprehenduntur vel colliguntur. संवलना per प्रसरणेन rectius explicat A. quam D. qui अन्वयेन स्थित्या ponit. Ac sane quum de motione usurpatur radix वल्, apte संवलना valere potest revolvere. वपुर्विक्रियां minus apta est scriptura, quum et potius insignia Vishnuis, quam corpus, multiplicata cernantur, et corporis mentio iniiciatur hem *d.* — *c.* कृष्णाचरणकमलं धारयतीति धारिणी या etc. D. — *d.* उपचितीभूतः explicat A. per वृद्धिं प्राप्तः, auctus, incrementum nactus. Simili crescendi sensu ponitur simplex चि Mudr. Râx. p. 2. चीयते व्याप्तिस्यापि सत्क्षेत्रपतिता कृषिः । आकूत quod per कामभारः (भरः?) explicat D. huc non facit. Distichon hoc, quod a laudibus Krishnae transitum facit ad praeconium Vishnuis, ad finem poematis relegandum esse videtur; at obstat, quod vix post dist. 28. aliud addi possit. Spurium dicere vix ausim, attamen et hoc et alia eiusmodi disticha finalia ad Gîtagovindam, quale id carmen diebus festis actum sit, vix ab origine pertinere poterant. Nec multum refragarer, si quis diceret, et haec disticha et divisionem, quam factam videmus in XII capita, poetae non esse ipsius.

Dist. 28. *c.* एकतान = अनन्यवृत्तिरात्मा यस्य सः । Ex fine huius distichi inditum est toti nomen carmini, quippe in quo celebretur Govindas.

Distt. 29. 30. Licet gravioribus testibus defendatur dist. 30, quam 29. obelo id etiam notavi, nam in promptu est videre, distichon eo effictum esse aevo, quo in Bhojam, aeque atque in Vikramâdityam, accumulare incepissent fabulatores permulta poetarum nomina. Distichon contra 29. anagogici est argumenti a Gîtagovinda alieni et recentiorem Hindusthanorum poesin persizantem sapit. In versione Latina id omissurus scholion A. apponam in gratiam eorum, qui eo allicientur: अथ हृद्योगमाश्रवपहिनोत्यचिरेण धीर इति शुकोक्तप्रायत्वादेतत् श्रवणाकीर्तनस्मरणानुमोदनप्रभावमाह । साध्वीति । हे साध्वीक इह लोके यावत् जयदेवस्य वचांसि विश्वक् सर्वतः शृङ्गारसारस्वतं भावं (यङ्गन्ति?) ददति तावद् भवतश्चिन्ता साध्वी न भवति । मधुरत्वेऽपि मादकत्वादित्यर्थः । हे शर्करे त्वं कर्करासि मादकत्वाभावेऽपि कठिनत्वादित्यर्थः । हे द्राक्षे के त्वां द्रक्ष्यन्ति । (hinc emenda in textu त्वाम्) कोमलत्वेऽपि निम्बोद्देशोद्भवत्वादित्यर्थः । हे अमृत त्वं मृतमसि । मरणान्तरप्राप्यत्वादित्यर्थः । हे क्षीर तव रसो नीरवत् । आवर्तनाद्यपेक्षत्वात् । हे माकन्द त्वं क्रन्द त्वमस्यादिहेयांशसाहित्यादित्यर्थः । हे कान्ताधर त्वं पातालमसुरालयं (गच्छ) याहि । अधोदातॄणामत्र मत्वा तु वात्र(?) स्थितिरपि न युक्तेति अर्थः । श्रीजयदेववर्णितमधुरमधुराख्यभक्तिरसास्वादनिर्वृता जनास्तेषु घृणामेव करिष्यन्तीत्यर्थः । अतः सर्गोऽयं समृद्धिमदाख्यसंभोगरसानन्दितः पीताम्बरः प्रियाधीनत्वेन तद्वर्णनरसप्रियः श्रीकृष्णो यत्र सः ।